

Woonservicegebieden

Staphorst lijkt voorop te lopen in het nadenken over woonservicegebieden. Wat betekent dat? We hebben het dan over een totaalaanbod van zorg die beschikbaar is voor ieder die zorg vraagt. We denken dan in onze gemeente voornamelijk aan ouderen en gehandicapten. We hebben natuurlijk al de Berg-horst, Carinova, RST, Icare, Adullam enz.

Samenwerking tussen wat er al is wordt belangrijk. In alle drie de kerkdorpen zou een soort hoofdvoorziening gerealiseerd moeten worden waar een aantal zaken bij elkaar gebracht worden. Daar omheen kan een aantal cirkels getrokken worden waarin zorg-service verleend wordt. In de hoofdvoorziening is de intensiteit van de verleende zorg het hoogst, terwijl die, hoe wijder de cirkels worden, steeds meer afneemt. We spreken dan over langdurige verpleging, langdurige verzorging, beschermd wonen, zelfstandig wonen in een tredenloze woning etc. Maar ook over ouders die inwonen bij hun kinderen, of naast hun kinderen wonen enz. Daarbij worden dan vanuit de hoofdvoorziening allerlei vormen van service verleend. Ook de thuiszorg heeft hier een kantoor en een depot voor hulpmiddelen. Maar ook wat kleine dagwinkeltjes enz. Verder misschien een medische voorziening, een afhaalpunt voor medicijnen. Inschakeling van gehandicapten voor allerlei boodschappen-dienst, tuinverzorging en andere dienstverlening kan een meer-waarde zijn voor beide partijen. In deze totaalvisie is ruimte voor een zorgcentra van eigen richting.

Het gaat er overigens niet om dat er steeds meer mensen naar zorgcentrums toe geleid worden. Wat de SGP betreft juist niet. Daarin hebben we de trend mee.

Vanuit onze persoonlijke situatie hebben wij de mogelijkheden die de hedendaagse thuiszorg biedt als zeer waardevol ervaren. Ons gezin wilde al het mogelijke doen om mijn geliefde vrouw, naar haar eigen wens, in haar laatste weken thuis te verzorgen. Daarbij was deskundige hulp gewoon onmisbaar. Het was ons een groot voorrecht dat die hulp beschikbaar was. Zo ging, juist op de plaats waar geleefd en gewerkt was, ook de sprake uit van de kortstondigheid van het leven. Als familie moeten we een leegte inleven die nog steeds moeilijk in woorden is uit te drukken. Mocht deze roepstem ons allen nog ten leven strekken.

Klaas Slager

Zelfstandig Staphorst

Tweehonderd jaar zelfstandig. Het voormalige Schoutambt Hasselter Ambt heeft het jubileum gevierd. Bananendozen met Staphorster goed werden van zolder gehaald, in de voorjaarszon glansde de klederdracht als vanouds. Nu is het tijd voor de kleinste gemeente in Overijssel om de blik weer op de toekomst te richten.

Sinds 1811 heeft Staphorst laten zien zoveel meer te zijn dan zomaar een lokale overheid. De naam van onze gemeente staat voor een hechte gemeenschap met eigen, felle kleurenpatronen. Van Rouveen tot IJhorst, van Punthorst tot Hamingen weten bevolking en bedrijven traditie en ambitie te verbinden. Niet toevallig staat de kleinste gemeente van Overijssel nog steeds apart. Een herkenbare eigen identiteit, gestempeld door de invloed van het geloof, is altijd een bepalende factor geweest voor de Staphorster samenleving.

De vraag mag worden gesteld, of traditie en ambitie stevig genoeg zullen zijn om Staphorst zelfstandig te houden. Voor alle inwoners van onze gemeente is een wezenlijke vraag of het zelfstandig bestaan meer te bieden heeft dan deel uit te maken van een groter geheel. Hebben we soms meer in te brengen over onze voorzieningen? Gaat het om grip op de dienstverlening? Stellen we herkenbaarheid op prijs? Is het misschien een kwestie van gevoel? Of spelen verwachtingen een rol, die bij nader inzien ook zonder een gemeentehuis aan de markt werkelijkheid kunnen worden? Of juist niet?

Op bovenstaande vragen zijn uiteenlopende antwoorden mogelijk. Voor de een maakt het allemaal weinig uit, de ander zal er meer gedachten bij hebben. Bij de SGP leeft in ieder geval het besef, dat de bestuurlijke zelfstandigheid van Staphorst het waard is om voor op te komen. In de komende periode zal het gemeentebestuur daarover richtinggevende keuzes moeten maken. Daarbij is één ding zonneklaar.

De toekomst van Staphorst ligt niet in het isolement. Zelfstandigheid betekent zelf doen wat mogelijk is en samenwerken waar nodig.

Daarin de juiste keuzes te maken, dat is de opgave.

mr. S. de Jong

BOTSING NATUURPLANNEN EN LANDBOUWERS

Jan van Streek had met zijn gezin een veebedrijf aan de Oude Rijksweg. Daar was geen uitbreiding mogelijk. Dus na veel wikken en wegen is het bedrijf een paar jaar geleden het bedrijf verplaatst naar de Klaas Kloosterweg.

Een forse investering, maar door hard werken en inzet van het hele gezin is het op te brengen. Nu is een uitbreiding nodig, een nieuwe stal en een tweede bedrijfswoning voor de oudste zoon. Echter dat gaat niet. Er zijn vele regels die voortvloeien uit de natuurgebieden en Jan en zijn gezin frustreren. Het ene lijkt opgelost en dan volgt weer een andere blokkade. Natura 2000, EHS, stikstofdepositie, ammoniak, natuurvergunning enz.

Is dit voorbeeld uit de lucht gegrepen?
Zeker niet.

Weten we in dit land nog wel dat boeren zorgen voor onze voedselvoorziening?

Er is gelukkig een kentering gaande. Aangejaagd door het feit dat er fors bezuinigd moet worden. Onze nieuwe staatsecretaris Bleker geeft duidelijk aan dat natuurplannen moeten krimpen en bedrijven niet mogen frustreren. Eind april heeft hij zich op dit punt met verve verdedigd in de Tweede Kamer. Links raakt in paniek, en dat is een goed teken. Ook in onze provincie is een nieuw college van Gedeputeerde Staten aangetreden dat meer oog heeft voor de belangen van onze boeren.

De SGP fractie volgt de natuurplannen van de provincie voor Stadsgaten, Olde Maten en Veerslootlanden met argusogen.

De gehele raad, en ook het college, heeft zich achter ons initiatief geschaard om een Landbouw Effect Rapportage te eisen van de provincie.

We krijgen dan inzichtelijk wat onze bedrijven kan bedreigen, voordat we nieuwe natuurplannen toestaan. De komende periode worden deze plannen ook bij onze inwoners kenbaar gemaakt. Kom naar de informatiebijeenkomsten en laat uw mening horen!

Als fractie blijven we ook graag op de hoogte. Vertel ons de concrete knelpunten die worden ervaren.

Lucas Mulder

ONDERGRONDS GOLD

11.000 perceelaansluitingen, 6.000 straatkolken, 128.000 meter vrijverval riolering, 13.000 meter persleiding, 141.000 meter drukriolering, 27 rioolgemaal, 536 minigemaal, en zo kunnen we nog wel even doorgaan. Al deze zaken samen vormen het gemeentelijk rioleringsstelsel van Staphorst.

In maart hebben we een nieuw gemeentelijk rioleringsplan aangenomen voor de komende vier jaar. Gemiddeld kost het onderhoud van ons rioleringsstelsel per jaar tussen de 1 en 1,5 miljoen euro. Dus zo'n 100 euro per inwoner.

Naast het onderhoud wordt de noodzaak van het afkoppelen van regenwater een steeds belangrijker onderwerp. Door een hevige regenbui wordt het rioleringsstelsel overbelast en komt het vervuilde rioolwater in het oppervlaktewater terecht. Dit kan worden voorkomen door overstorten te saneren zoals enkele jaren

geleden bij Dekkersland gedaan is. Dit is een enorm buffervat, welke in het geval van een overvloedige regen volloopt en in rustiger tijden weer leegloopt in het riool.

Beter is het echter om bij de bron te scheiden. Daarom komt op alle plaatsen waar het riool aangepakt wordt een gescheiden rioolstelsel te liggen. Waarbij er dus een aparte aansluiting komt voor het regenwater. Dit is al gebeurd in de afgelopen jaren in de opgeknapte wegen in de dorpskernen van Staphorst en Rouveen. Het kan zijn dat binnen afzienbare tijd de aanwonenden verplicht worden hun regenwater ook daadwerkelijk aan te koppelen op dit nieuwe regenwaterriool. Bij de aanpak van de Oude Rijksweg zal ook daar een gescheiden riool komen te liggen.

Een andere reden dat we het regenwater moeten afkoppelen is het feit dat er jaarlijks nog een behoorlijke uitbreiding van perceelaansluitingen plaatsvindt, door nieuwbouw en boerderijsplitsing. Er is afgesproken om daarvoor niet te gaan investeren in grotere

rioolzuiveringsinstallaties, maar te gaan investeren in het afkoppelen bij de bron. Zodat de bestaande capaciteit het prima aankan.

Door alle ontwikkelingen was er een voorstel om de rioolheffing jaarlijks met 9,5% te verhogen. Door bepaalde vervangingsinvesteringen de komende jaren uit te stellen, en daar weliswaar meer risico in te nemen, konden we het beperken tot 6,6%. De aanpak van de Oude Rijksweg zal wel z'n voortgang krijgen omdat hiervoor in het vorige plan al gelden gereserveerd waren.

Ondergronds goud, laten we er zuinig op zijn!

Lubbert Talen

SAMENWERKING GEMEENTEN

Gemeenten werken op verschillende wijzen, verplicht of vrijwillig, samen. Staphorst werkt bijvoorbeeld verplicht samen met andere gemeenten in de Veiligheidsregio IJsselland en de GGD IJsselland. Vrijwillige samenwerking met gemeenten gebeurt vooral met Dalfsen en Zwartewaterland. Momenteel zijn ICT en belastingen daarvan de meest sprekende voorbeelden.

In maart 2011 heeft de raad van Staphorst uitgebreid gesproken over samenwerking met gemeenten en reorganisatie van de eigen organisatie. Het afgelopen jaar zijn er weinig vorderingen gemaakt op het terrein van samenwerking. Wij hebben de indruk, dat het te vrijblijvend aangepakt wordt. En onlangs heeft de gemeente Dalfsen

uitgesproken een onderzoek te willen doen naar hun bestuurskracht. Dit mede in het licht van het voornemen om de ambtelijke organisaties van Ommen en Hardenberg te laten fuseren.

Wij hebben aangegeven, dat het een voorwaarde is om onze eigen organisatie goed in te richten. Dit moeten wij niet laten afhangen van de uitkomsten van Dalfsen en/of Zwartewaterland. Wel hopen wij nog steeds, dat deze samenwerking verder gestalte gegeven wordt. Zelfstandig blijven is daarbij ons uitgangspunt. Uiteraard moeten de baliefuncties in de eigen gemeenten blijven bestaan. Maar voor taken meer op de achtergrond hoeft het toch geen probleem te zijn dat die op ons gemeentehuis verricht worden of vanuit Dalfsen of Zwartewaterland? Om geen dure, nieuwe gemeentehuizen of andere gebouwen te moeten zetten, is het wel de bedoeling dat

een bepaalde taak uitgevoerd in één van de drie gemeentehuizen.

Taken die goed gezamenlijk opgepakt kunnen worden, zijn bijvoorbeeld personeel en organisatie, automatisering (ICT), belastingen, de inkoopfunctie, juridische zaken, brandweer en crisisbeheersing. Intentie van de samenwerking is om de kwetsbaarheid te verminderen, kwaliteit te verbeteren en kosten te beheersen.

Het college heeft de opdracht gekregen om hier voortvarend mee aan de slag te gaan en ons uiterlijk in november 2011 een eindrapport te presenteren.

Jan Visscher

JEUGDBELEID

Hildesham (een Engelse oudvader) zegt: "God heeft ouders als het ware iets van Zijn macht medegedeeld, tot voortbrenging (creatie) van hun kinderen; ouders zijn de middellijke oorzaak van het bestaan hunner kinderen."

Hieruit volgt eigenlijk vanzelfsprekend dat ouders de eerst verantwoordelijken zijn voor de opvoeding van hun kinderen. Dit is het uitgangspunt dat de SGP hanteert bij het spreken over het gemeentelijke jeugdbeleid: Ouders voeden hun kinderen op, de gemeente biedt ondersteuning.

De SGP vindt dat het jeugdbeleid van de gemeente zich met name moet richten op de ontwikkeling en de vorming van de jeugd. De eerste taak van de gemeente t.a.v. de jeugd is naar onze mening dus niet het verzorgen van vrijetijdsbesteding of toeleiding naar werk enz. Niet dat deze dingen geen aandacht zou behoeven; maar een goede en gezonde ontwikkeling en vorming, van elk kind in het bijzonder, staan voor ons voorop.

Bij de ondersteuning die ouders hierbij door de gemeente geboden wordt kunt u o.a. denken aan het consultatiebureau (voor baby's en peuters), aan het tweemalige GGD-onderzoek dat basisschoolleerlingen ten deel valt. Daarnaast wordt hulp geboden op het terrein van logopedische- en sociaal-emotionele problemen en probleempjes enz.

Ook in het geval van gezins- en opvoedingsmoeilijkheden moet wat betreft de SGP hulp worden geboden. Dat wordt vormgegeven in een nog dit jaar in te stellen Centrum voor Jeugd en Gezin. Dat onze inwoners hierbij moeten kunnen kiezen voor christelijke hulpverlening is voor de SGP een absolute eis. Andere steekwoorden op dit terrein zijn: jongerenwerk, alcoholmatiging, digitale hulpverlening, bibliotheek, sport en spel. Hier moeten soms lastige afwegingen gemaakt worden. We kunnen hier nu niet op in gaan. We hebben de hoofdlijn hierboven aangegeven.

Er zijn in onze gemeente helaas ook jongeren die op allerlei manier vastlopen in relaties met hun ouders of onderling. Er zijn er die de school verlaten zonder

diploma, of die geen werk kunnen vinden. Er zijn er die overlast veroorzaken. Kortom, er zijn meer problemen dan die wij hier kunnen opnoemen. Dan worden er inderdaad toch woorden gebezigd als probleemjongeren enz. (Wat een ellendig woord!) Het is niets minder dan een christelijke plicht van de overheid om in deze gevallen als vangnet op te treden. Het is het laatste vangnet voor deze jongeren. Hier mogen geen gaten in zitten! Hier niet!! En nu nog iets om over na te denken. Jacob Cats zegt:

*Wanneer de jonckheyt niet en deugd,
zo geeft de schuld niet aan de jeught.
De meester (of: vader, AdO)
zelf verdient de straf
die hen geen beter lessen
(of: voorbeeld, AdO) gaf.*

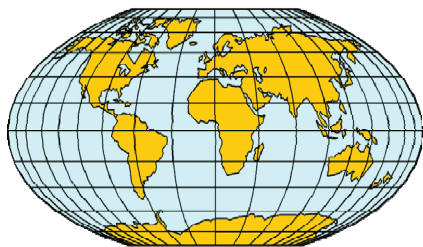
Daar kunnen we het allemaal, als ouders of als beleidsmakers of als meester voorlopig wel mee doen.

A. den Ouden

REGEREN EN RELATIVEREN

Terwijl in de grote wereld de opstanden doorgaan en dictators tegenstanders doden met militair geweld, terwijl wij er aan wennen, gaat in ons land ook alles door, meervoudige moorden, allochtonendiscussies, concurrentiestrijd in de kamer, hooglopende woordenwisselingen bv. van verschillende partijen.

Ook in Staphorst gaat alles verder: 200 jaar zelfstandige gemeente, hoe lang of kort nog? Dat laatste valt te betreuren of toch niet? Zoeken of hebben we redenen om voor of tegen te zijn? Een ieder heeft een weg (al dan niet met teksten geplaveid) die hem recht toe schijnt, maar het einde van die zijn wegen des doods; het zijn woorden van Salomo, goed toepasbaar op anderen en hun mening! Gaat het om onze groep, partij, die zich met echte of zogenaamde principes op de

been houdt? Zijn we werkelijk partij die het algemeen belang op het oog heeft? Het lijkt wel eens parallel te lopen met de eenheid van Europa: ieder zoekt zichzelf. Weten we nog iets van onszelf te relativeren?

Wat zoeken/bedoelen we eigenlijk? Wat leren we van wat er gebeurt? Van Japan bijvoorbeeld. Alleen maar om ons voor of tegen atoomdiscussies kracht bij te zetten? Wat van Libië? Alleen maar welke natie de grootste en belangrijkste partij is in Europa en gesteggel over wetjes en procedures? Merken we iets op van Gods hand en regering en bidden we om Zijn leiding? Berijders van stokpaardjes willen geen leiding en bewegwijzering. Zo is het in de grote en de kleine politiek. Ze hebben altijd gelijk, in eigen oog. Ze walsen over anderen heen. Ze zijn niet echt democratisch. Tiranniek gedrag is niet voorbehouden aan de meerderheid. Besturen en regeren betekent, vanuit principe, ook wel eens relativeren, veelal van jezelf, op nationaal vlak en op lokaal vlak. Gods Woord heeft alleen gezag.

Ds. Tj. de Jong.

Colofon

Deze nieuwsbrief is een uitgave van de SGP-kiesvereniging "Oude Paden" Staphorst/Rouveen. Deze heeft als doel de band tussen de SGP en haar leden en verdere belangstellenden te versterken. De nieuwsbrief verschijnt tweemaal per jaar. Voor vragen of info kan men zich wenden tot onderstaand redactieadres.

Redactie:

Klaas Dunnink
Jan Hattem
Lubbert Talen

Eindredactie:

Bestuur kiesvereniging

Redactieadres:

K. Dunnink
Dekkersweg 13a
7951 EG Staphorst
tel. 0522 463296
secretaris@sgp-staphorst.nl

Opmaak:

Hendrik Compagner

Oplage: 450 stuks

Giften:

Bankno. 68.02.13.155 t.n.v.
kiesvereniging SGP te Rouveen

